

SALA PARÉS *espai 2*

NEUS MARTÍN ROYO
Reconstrucció d'un món

NEUS MARTÍN ROYO

Reconstrucció d'un món

23 novembre 2012
18 desembre

SALA PARÉS espai 2

Reconstrucció d'un món

Rafael Vallbona

I

Quan va arribar un moment que la perplexitat m'ofegava de tal manera que m'incapacitava fins i tot per decidir quina roba posar-me per sortir de casa, vaig decidir deixar la feina, la xicota, el partit de tennis dels dimarts i els sopars amb els amics, i vaig començar la meua vida ambulant. I dic ambulant sabent perfectament el seu significat: persona que va d'un lloc a l'altre. Però no pretenia ser un rodamón erràtic i ociós. Em vaig proposar un objectiu que només podria complir vagant sense domicili, horari, ni lligams afectius: deixar de ser un home dominat i sense atributs; un individu fet de pensaments únics, d'emocions compactades i de sentiments fútils: abandonar per sempre aquella vida impersonal i sense autoria de què la civilització urbana m'havia fet hostatge.

Havia intentat superar aquell espectacle del no res a través d'internet. Vaig obrir-hi una pàgina i hi vaig començar a escriure un dietari, 'La llibreta blava', però aquells missatges a la xarxa, com ampolles de naufrag, aviat em van revelar la impostura de creure'm protagonista d'una vida fictícia i totalment impròpia que no existia més enllà de la pantalla de l'ordinador. A més havia de suportar els insults i comentaris grollers dels sonats que habiten la virtualitat, i no em sentia amb vocació d'emissari d'UNICEF.

D'altra banda, tot i que no era ric, tenia prou diners per no haver de dormir pel carrer ni furgar entre les caixes de verdures podrides del mercat com havia fet Jean Genet, el príncep dels maleïts. O sigui que un dimecres vaig posar el raspall de dents i quatre coses de les que sempre fan falta dins d'una motxilla i vaig començar el que jo mateix vaig anomenar l'epopeia del transeünt.

16 Brocanter | oli sobre taula, 40 x 50 cm

17 Casa Beethoven | oli sobre tela, 45 x 53 cm

14 Viena | oli sobre tela, 40 x 50 cm

9 El Xampanyet | oli sobre tela, 35 x 50 cm

8 La Pineda | oli sobre tela, 35 x 50 cm

II

10 Els primers dies d'aquell passeig vital em sentia com aquells personatges dels contes d'en Cortázar que es dediquen a repensar-se i a interpel·lar el món mentre passegen amunt i avall pels carrers de París seguint qualsevol quimera. Assaboria aquella desconeguda llibertat, em sorprenia per tot el que mai no havia vist del carrer i assistia atònit a l'automatisme que la majoria de la gent imprimia al seu pas per la vida.

Però van passar els dies i jo no vaig conèixer mai Charlie Parker, ni vaig enamorar-me de cap noia que em toqués amb una mà enguantada al vagó d'un metro, i això pesa. Jo només caminava tot el dia per carrers idènticament urbanitzats, plens de botigues d'estètica clonada, seia en parcs públics uniformes i sense vida i menjava en bars de plexiglàs blanc envoltat d'estrangers de pell colrada pel sol a qui tot no els importava res, tret de les seves cerveses i de resguardar les bosses dels carteristes.

Aviat l'anhel d'aquella èpica imaginada es va convertir en un vagar indolent i a penes embastat per quatre pensaments tan líquids com l'aigüda mirada que començava a tenir sobre aquella ciutat que creia un territori vital, un indret on transcendir. La impersonalitat elevava a la categoria de desert qualsevol mena de territori.

III

Quan més notava el foc cremant-me la planta dels peus, just el moment abans de convertir l'existència en un simple campar la vida rendit al vagar del camí incert, vaig fixar-me en un local que em va cridar l'atenció encara no se ben bé per què i, mandrosament, és ben cert, hi vaig entrar d'esma.

Dins era fosc. Quan els ulls se m'hi van acostumar vaig descobrir una barra de fusta lluent i uns tamborets de pell negra, un paio que em mirava des del darrera mentre preparava un còctel i tres rengles d'ampolles en sengles lleixes. Res més. Vaig pensar en aquell quadre de Hopper i vaig somriure fatigat: una mala còpia més.

Però curiós de mena com sóc, vaig avançar fins un mirall on s'hi reflectia tota l'estança. Vaig mirar bé la imatge una bona estona; hi trobava alguna cosa rara: Allò no podia ser un mirall. Reproduïa fidelment el bar, la tènue llum que hi deixaven entrar les cortines translúcides de les portes i les bombetes halògenes de damunt la barra, sí, però hi havia alguna cosa que la feia radicalment diferent. Em vaig fregar els ulls, però aquella mena de baf seguia allà. Era una alenada de color, un insòlit glop de lluïssor que realçava l'espai i el convertia en un món viu, intens, convuls. Vaig tombar-me per mirar la sala. Sense cap diferència aparent amb la imatge real, es feia evident l'existència d'un món diferent i poderós dins d'aquell rectangle que, per contra, no veia per enlloc quan mirava les tres dimensions del local.

-És un quadre, va dir el cambrer-. Oi que sembla un mirall de tan ben reproduït com està el bar?

-No, no s'assemblen ni per casualitat, vaig respondre-

-Però que no hi veu bé? Són com dues gotes d'aigua, va insistir-

-Perdoni, però vostè no ha vist mai ploure.

Vaig sortir del bar excitat: havia descobert algú amb capacitat de contradir la tendència a uniformitzar la vida.

IV

Si l'art interpel·la l'individu, aquell quadre que havia vist jo ja el tenia per un lloc propi, alguna cosa similar al que feia temps que cercava. La forma d'aplicar la mirada a les coses i els dies de l'artista no era manllevada ni postissa. Era crítica, sentimental, seductora i emocionant. Era l'objectiu idoni per deixar aquella vida sense pensaments ni autoria. Descobria que el meu deambular deixava de ser indolent per ser indòmit per fi.

Els dies següents vaig rebuscar per bars, restaurants i botigues, fins que vaig descobrir un segon quadre en un altre bar a tocar de la Diagonal. En aquella pintura les taules eren territoris de llibertat, les ampolles de les lleixes reclamaven l'existència dringant entre elles i el petit bodegó de damunt la barra era un paisatge que em remetia a una infantesa feliç, feta de moments i espais on anar-hi conduint la ment amb el pas dels anys.

Vaig passar una setmana caminant nerviós per la ciutat. Sentia que el meu objectiu se m'escapolia per entre els dits si no trobava cap quadre més com aquells; no volia ni pensar en aquella possibilitat, per bé que era el més probable.

Però l'atzar es va posar de part meva. Era en una cocteleria a tocar de la Rambla. Un turista va obrir la porta del local i el vaig veure de cua d'ull. Allà estava, emanant radiacions . Quantes vides podien passar a través seu i sentir de cop aquell alè de vida?

-És potent, oi? Tot força, tot llum. Tot i que no hi apareix cap figura humana, hi ha més vida en aquest quadre que en moltes cases de la ciutat, em va dir algú que també se'l mirava amb una beguda a la mà-

-Llàstima que no n'hi hagi més, vaig respondre-.

-Vagi a veure l'exposició i els podrà veure tots.

Què babau. No hi havia caigut que aquells quadres podrien formar part d'una exposició.

-Sap on es fa aquesta exposició?

-I tant si ho sé. Sóc crític d'art.

V

Vaig afaitar-me i posar-me la roba més neta que tenia dins el meu modest bagatge per visitar la galeria d'art que m'havia indicat el crític.

Tret d'un vigilant que dormitava no hi havia ningú més a la sala. Poc acostumat a visitar exposicions estava nerviós, ho reconec; el batec excitat del cor ressonava en aquell silenci catedralici. Enquadrats dins les teles, els bars, botigues, granges i jardins de la ciutat havien deixat de ser llocs anònims per convertir-se en llocs propis, en territoris de llibertat. Si al carrer la realitat es diluïa en un marasme de paratges uniformitzats sense ànima, als quadres que s'agombolaven a les parets d'aquella petita galeria, la mirada de l'artista atorgava carta de personalitat a tots aquells llocs. L'anonimat es tornava identitat, i allò atorgava a qui contemplava les pintures una agradable sensació de ser. Mirant aquells quadres em sentia vinculat de nou amb la ciutat. La reconeixia de nou com un lloc definit i meu que també donava un nou sentit a la vida en comú.

Però va ser quan vaig veure el taulell de feltre vermell del Rey de la Magia, amb el barret i la vareta al damunt i les cortines també vermelles de les portes al fons, que em vaig adonar que aquella identitat petita era la que conforma la manera original de viure de cadascú. El joc de màgia havia estat una de les meves diversions preferides de petit; mentre els meus amics de l'escola volien ser futbolistes o bombers, jo havia arribat a pensar en fer-me mag de gran.

Em vaig acostar molt a l'obra sense fer soroll fins estar literalment enganxat al quadre. El vaig mirar amb tota la profunditat de camp que els meus ulls permetien, vaig palpar suaument la tela amb la punta dels dits i em vaig llençar de cap a la nova vida plena que em cridava a l'altra banda del llenç, on hi ha la realitat.

Encara estic exposat a la galeria d'art. Em trobareu a l'esquerra del quadre, a tocar dels prestatges de la botiga de màgia. Saludeu-me quan admireu l'obra.

22 La Carpa | oli sobre taula, 46 x 61 cm

23 La Tagliatella | oli sobre tela, 60 x 60 cm

11 Reykjavik Barcelona | oli sobre taula, 35 x 50 cm

18 Caelum | oli sobre taula, 34 x 60 cm

24 La Confiteria | oli sobre taula, 65 x 81 cm

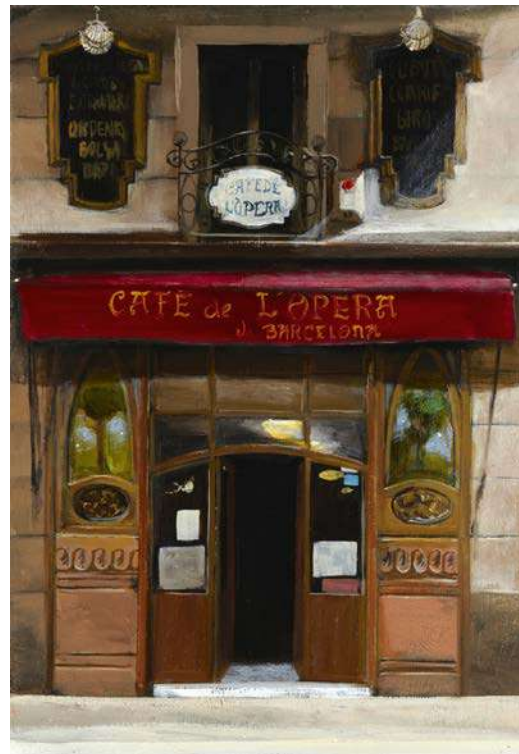
4 Granja Viader | oli sobre taula, 31 x 44 cm

10 Polifem de llum | oli sobre taula, 35 x 50 cm

12 Cafè de l'òpera | oli sobre taula, 35 x 50 cm

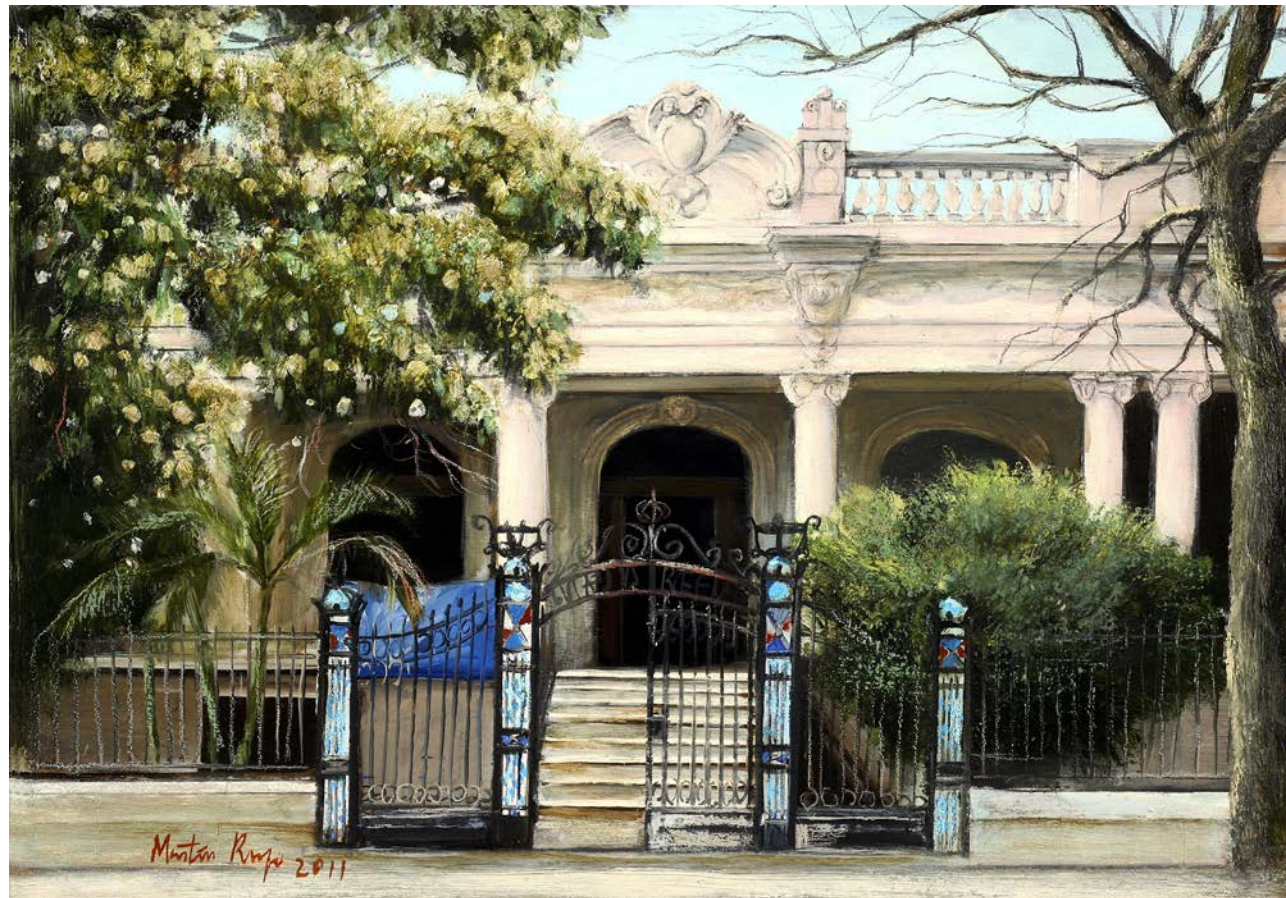

25 Born | oli sobre tela, 73 x 100 cm

7 Jardí de ciutat I | oli sobre taula, 35 x 50 cm

30 Jardí de ciutat II | oli sobre taula, 35 x 50 cm

2 Finestral | oli sobre tela, 22 x 27 cm

8 Vespa | oli sobre tela, 22 x 27 cm

27 Gratacel | mixta sobre taula, 80 x 80 cm

CATALOGACIÓ

- 1 Vespa | oli sobre tela, 22 x 27 cm
- 2 Finestral | oli sobre tela, 22 x 27 cm
- 3 Díptic | oli sobre taula, 27 x 53 cm
- 4 Granja Viader | oli sobre taula, 31 x 44 cm
- 5 Flash-flash I | oli sobre taula, 31 x 50 cm
- 6 Palo Alto | oli sobre taula, 35 x 50 cm
- 7 Jardí de ciutat I | oli sobre taula, 35 x 50 cm
- 8 La Pineda | oli sobre taula, 35 x 50 cm
- 9 El Xampanyet | oli sobre taula, 35 x 50 cm
- 10 Polifem dellum | oli sobre taula, 35 x 50 cm
- 12 Cafè de l'òpera | oli sobre taula, 35 x 50 cm
- 13 Flash-flash II | oli sobre taula, 40 x 50 cm
- 14 Viena | oli sobre taula, 40 x 50 cm
- 15 Casa Gispert | oli sobre taula, 40 x 50 cm
- 16 Brocanter | oli sobre taula, 40 x 50 cm
- 17 Casa Beethoven | oli sobre taula, 35 x 53 cm
- 18 Caelum | oli sobre taula, 34 x 60 cm
- 19 El rei dela Màgia | oli sobre tela, 46 x 61 cm
- 20 Gimlet | oli sobre taula, 46 x 61 cm
- 21 Can Boadas | oli sobre taula, 46 x 61 cm
- 22 La Carpa | oli sobre taula, 46 x 61 cm
- 23 La Tagliatella | oli sobre tela, 60 x 60 cm
- 24 La Confiteria | oli sobre taula, 65 x 81 cm
- 25 Born | oli sobre tela, 73 x 100 cm
- 26 American Soda | oli sobre taula, 81 x 100 cm
- 27 Gratacel | mixta sobre taula, 80 x 80 cm
- 28 La Torre generes de punt | oli sobre tela, 73 x 146 cm
- 29 Schilling | oli sobre tela, 89 x 130 cm
- 30 Jardí de ciutat II | oli sobre taula, 35 x 50 cm
- 31 Bar mut | oli sobre tela, 65 x 92 cm

NEUS MARTÍN ROYO

Barcelona , 1968

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat Central de Barcelona. Especialitat: pintura.
Arts i Oficis. Especialitat: gravat. Diputació de Barcelona.

e-mail: neus@martinroyo.com
web: www.martinroyo.com

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 2012** “ Reconstrucció d’un món “. Sala Parés. Barcelona.
2010 “ De Barcelona a l’Havana “. Sala Parés. Barcelona.
2007 “ Segle XX “. Sala Parés. Barcelona.
2006 “ Tibidencs al Tibidabo “. Museu d’Autòmats. Barcelona.
2005 “ Cases de l’illa “ Galeria Artara. Maó. Menorca.
“ Tibidencs “. Sala Parés. Barcelona.
2004 ” Entre mar i muntanya “. Sala Parés. Barcelona.
2002 ” La ciutat desconeguda “. Sala Parés. Barcelona.
2001 La Galeria. Sant Cugat. Barcelona.
Anquin´s. Galeria d’Art. Reus.
Espai 18. Sala Parés. Barcelona.
Galeria Artnau. Girona.
Galeria Durán. Madrid.
2000 Sala Parés. Barcelona.
“ La ciutat de les arts “. Galeria Pèrgamon. Barcelona.
1999 “Voramar “. Galeria Pèrgamon. Barcelona.
Galeria Artnau. Girona.
1997 Galeria d’Art Vint-i-Dos. Igualada.
“Arqueologies d’avui”, Galeria Pèrgamon. Barcelona.
1996 Galeria Manel Mayoral. Barcelona.
1995 Galeria Pèrgamon. Barcelona.
1994 Galeria Durán. Madrid.
1993 Galeria Brok. Barcelona.
1992 Galeria Brok. Barcelona.
1991 Real Cercle Artístic. Barcelona.
1989 Ferran & Jordi. Barcelona.
1988 Sala Tavern. Barcelona.

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

- 2009** “ Petit Format “. Galeria Jordi Barnadas. Barcelona.
“ Saló de Maig ” i “ Caixa d’art “. Galeria Anquin´s. Reus.
2008 “Espace comun” Banc Heritage-Sala Parés. La Cave. Ginebra.
“ Pintors de la galeria. “ Sala Parés . Barcelona.
“Ismes”. Galeria d´Art. Vilanova i la Geltrú.
“Petit format”. Galeria Jordi Barnadas. Barcelona.
“ Saló de Maig ” i “ Caixa d’art “. Galeria Anquin´s. Reus.
2007 “ En un nou segle “.130 Aniversari. Sala Parés. Barcelona.
2006 Premi Enciclopedia Catalana. Col·legi d’Enginyers de Barcelona.
“ Mars ” Sala Parés . Barcelona.
Col·lectiva. “ Gràfica Quatre ”. Galeria d’art. Barcelona.
“Seis propuestas”. Galeria Jorge Alcolea . Madrid.
“Ismes”. Galeria d´Art. Vilanova i la Geltrú.

- 2005** “ Lectures “. Sala Parés. Barcelona.
“ Octubre”. Galeria Ayora. Zaragoza.
2004 “ Diversitats ”.Forum ciutat. Sala Parés. Barcelona.
“Port de Maó” . Galeria Kroma. Maó
Col·lectiva de Nadal. Sala Parés. Barcelona.
Col·lectiva de Nadal. Galeria Artara. Maó.
2003 “ Soledades “ . La Santa. Barcelona.
“ La Santa. X años “.Barcelona.
“ Marines. “ Sala Parés. Barcelona.
Galeria Sibman. Paris .
Galeria Ariel Sibony. Paris.
Col·lectiva de Nadal. Sala Parés. Barcelona.
2002 Col·lectiva d’estiu. Sala Parés. Barcelona.
“ Pergamon Quatre “. Galeria Pergamon . Barcelona.
“ Dualitats “. Sala Parés. Barcelona.
“ XXIV Salón de Otoño de Pintura de Plasencia” . Iglesia de San Martín . Plasencia.
“ Feriarte”. Galeria Durán . Madrid .
Col·lectiva pequeño formato. Galeria Durán. Madrid.
2001 “ Pintura Metarrealista ”. The Spanish Institute. New York.
“ Obrim per obres ”. Galeria Pèrgamon. Barcelona
“ Tempus fugit ” . Galeria Lluçia Homs. Barcelona.
“Petit format”. Galeria Jordi Barnadas. Barcelona.
2000 “Pintura Metarrealista” comisariada per Juan Bufill. València.
Barcelona . Alicante
I Biennal de Pintura. Fundació Agrupació Mutua. Drassanes Reials. Barcelona.
“Girona ”. Galeria Artnau. Girona.
Galeria Durán. Madrid.
1999 Artexpo’99, Sala Parés . Barcelona.
“ Realisme a Catalunya “, comisariada por Sergio Vila-San-Juan. Centre d’Art Sta Mónica. Barcelona.
La Lonja. Zaragoza.
“Vint o XXI” Pèrgamon. Barcelona.
Galerie Azahar. París.
1998 “ Joves guardonats Arts Plàstiques . Generalitat de Catalunya. Tarragona.
“ Paisatges urbans “ Anquin´s. Reus.
“ Fons Obert “ Pèrgamon. Barcelona.
Sala Parés. Barcelona.
“IV Premi de pintura d’Agrupació Mutua”. Sala Maremagnum. Barcelona.
“Pèrgamon 1988-1998”, Barcelona.
“ Saló de Maig ” i “ Caixa d’art “. Galeria Anquin´s. Reus.

- 1997** Galeria Pèrgamon. Barcelona.
Artexpo´97. Manel Mayoral. Barcelona.
“ Realismes d’Avantguarda “Comisariada per Sergio Vila-San-Juan.Galeria Lluçia Homs. Barcelona.
Sala Blanquerna Madrid. Can Sisteré. Sta. Coloma de Gramanet i Museu d’Art Modern Tarragona.
1996 Recoletos Galeria de Arte, Galeria Durán. Madrid.
Galeria Pèrgamon, Artexpo´96. Manel Mayoral Barcelona
“Seis individualidades”. Nolde. Madrid.
“Nova Generació” .Anquin´s. Reus.
1995 Galeria Pèrgamon. Barcelona.
“ Los idus de Marzo “ .De Tursa, Galeria Durán Madrid.
Galeria Manel Mayoral. Barcelona.
1994 “Al rico bodegón ma non troppo “. De Tursa. Galeria de Arte. Madrid.
IX Premio de Pintura L’Oreal . Arts Dialogues Européens. Maison des Arts.
Georges Pompidou. Cajarc. Francia.
“II Premio de Pintura Antonio Camuñas. Arquitectura y Paisaje urbano ” Madrid .
“XII Premio Blanco y Negro “.Casa de Vacas. Madrid.
1993 “X Aniversario Premio Durán”. Galeria Durán . Madrid.
“III Premi Ricard Camí” Tarragona.
“III Concurs Internacional de Pintura .Fundació Barceló. Palma de Mallorca.
IX Premi de Pintura L’Oreal . Casa de Velázquez . Madrid.
Premio Penagos de Dibujo . Fundación Mapfre. Madrid.
Arte Santander. II Feria. Santander.
“Pintura joven premiada en 1993”. Recoletos.Galeria de Arte. Madrid.
“Pintores pensionados del Paular”.Torreón Lozoya .
“ 7 Noves Realitats”. Sala Vayreda. Barcelona.
1992 “XXX Concurs de Dibuix. Fundació Ynglada Guillot “ .Barcelona.
1er Certamen de Pintura.Iberdrola Unex. Universidad Extremadura. Càceres .
1991 “Pintores pensionados del Paular”.Torreón Lozoya . Segovia.
“De realitat a realitat ”. Facultad de Bellas Artes. Barcelona.
Becaris de la Fundació Güell. Palau Moja . Barcelona.

PREMIS, BEQUES I ADQUISICIONS

- 2006** Finalista i Premi d’Adquisició. “ LXVII Exposición Nacional de Artes Plásticas. Valdepeñas “ Ciudad Real.
2005 1er Premi Obra Gràfica Enciclopedia Catalana.VIII Edició.
2004 Premi d’Adquisició. “ LXV Exposición Nacional de Artes Plásticas . Valdepeñas “ Ciudad Real.
Premi d’Adquisició. “ Mostra Unión Fenosa “ . La Coruña.
Premi d’Adquisició. “ XXVI Salón de Otoño de Pintura de Plasencia ”. Plasencia.
Invitada a participar a la “ Bienal de Pintura Ciutat de Zamora”. Zamora.
2002 Premi d’Adquisició. “LXIII Exposición Nacional de Artes Plásticas. Valdepeñas. “ Ciudad Real.
2001 Premi d’Adquisició. “LXIII Exposición Nacional de Artes Plásticas. Valdepeñas. “ Ciudad Real.
2000 Pámpana de Plata. “LXI Exposición Nacional de Artes Plásticas. Valdepeñas” . Ciudad Real.
1997 3er Premi “ XXIX a la Pintura Jove “ . Sala Parés. Barcelona.
1994 2º Premi. “13ª Mostra d’Arts Plàstiques per a joves.” Generalitat de Catalunya. Barcelona.
Beca “III Encontros na Paisaxe “ Concello O Barco de Valdeorras. Orense.
1993 1er Premi. “X Premio de Pintura Durán”. Madrid.
1992 Finalista “12ª Mostra d’Arts Plàstiques per a joves”. Generalitat de Catalunya. Barcelona.
1991 Beca Curso de Pintores Pensionados del Paular. Palacio del Quintanar. Segovia.
1990 Beca de Pintura. Fundació Güell de Barcelona.

COL·LECCIONS

Ajuntament de Barcelona.
Autoritat Portuària de Barcelona.
Fundació Caixa de Sabadell.
Col·legi d’Assesors jurats de Barcelona.
Col·lecció Testimoni. Fundació Caixa de Pensions de Barcelona.
Patrimoni Artístic del Alcázar de Segovia.
Patrimoni Artístic de la Facultat de Belles Arts. Barcelona.
Encàrrecs d’obra gràfica per a entitats públiques i privades. Entre d’altres:
Enciclopèdia Catalana, Col·legi d’economistes de Barcelona, ENHER, Laboratoris Merck, Círculo de lectores, Galeria Pèrgamon etc...

Text
Rafael Vallbona

Fotografies personal
Juli Garzón

Fotografies obra
Vicenç Prats

Disseny gràfic
Jaume Roure

Agraïments
Rafael Vallbona
La Quimera

SALA PARÉS espai 2

Petritxol, 5
08002 Barcelona
t 93 318 70 20
info@salapares.com

www.salapares.com
www.facebook.com/salaparesbcn
twitter.com/salaparesbcn

Horari:
Dilluns de 16 a 20 h.
Dimarts a divendres de 10’30 a 14’00 h i de 16 a 20 h.
Dissabte de 10,30 a 14 h i de 16,30 a 20,30 h.
Diumenges de 11,30 a 14 h.

Aquesta exposició es pot visitar a la nostra web www.salapares.com

SALA PARÉS

Petritxol, 5
08002 Barcelona

t 93 318 70 20
info@salapares.com

www.salapares.com
www.facebook.com/salaparesbcn
twitter.com/salaparesbcn

Liceu

Catalunya